

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/6/2018
Identifikačné číslo spisu:	6305203654
Dátum vydania rozhodnutia:	21.06.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Edita Bakošová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:6305203654.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne PETROL, s. r. o., so sídlom v Brezne, SNP 49, IČO: 36 025 402, zastúpenej JUDr. Evou Krchňavou, advokátkou v Banskej Bystrici, Rudlovská cesta 47, proti žalovanej AUREA INVESTMENT, s.r.o., so sídlom v Brezne, Laskomerského 8, IČO: 47 233 125, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Kašuba, spol. s r.o., so sídlom v Banskej Bystrici, Horná 41, IČO: 36 859 095, o určenie neplatnosti právneho úkonu, vednej na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 4 C 99/2005, o dovolaní P., zastúpenej Advokátskou kanceláriou Kašuba, spol. s r.o., so sídlom v Banskej Bystrici, Horná 41, proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 29. júna 2016 sp. zn. 16 Co 594/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Brezno (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením zo 16. apríla 2015 č. k. 4 C 99/2005-899 uložil žalovanej nahradiť trovy konania žalobkyni vo výške 82,98 eur (súdny poplatok za návrh na začatie konania) a vo výške 24 377,73 eur (trovy právneho zastúpenia) všetko do 30 dní, k rukám advokátky.

2. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 29. júna 2016 sp. zn. 16Co 594/2015 uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že „P. (predtým O.), nar. XX.X.XXXX, bytom F., je povinná nahradiť navrhovateľovi k rukám jeho právneho zástupcu trovy konania pozostávajúce zo súdneho poplatku z návrhu na začatie konania vo výške 82,98 EUR a z trov právneho zastúpenia vo výške 24 377,73 EUR v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že za normálneho chodu vecí [t. j. keby nebolo špekulatívneho prevodu pohľadávky v odvolacom konaní, keď pôvodne žalovaná, a ani súčasne žalovaná nedokázali v priebehu celého konania preukázať existenciu zabezpečovaných a následne na žalovaného postúpených pohľadávok, pričom významné je aj to, kedy k postúpeniu pohľadávok došlo a kedy bol podaný návrh na zmenu účastníka na strane žalovanej odvolaciemu súdu, pretože z obsahu spisu nevyplýva len skutočnosť, že k

postúpeniu pohľadávok došlo až v odvolacom konaní, ale aj skutočnosť, že právny zástupca pôvodne žalovanej (a neskôr aj súčasne žalovanej) zaslal odvolaciemu súdu návrh na zmenu účastníkov konania faxom 27. februára 2012 a toto podanie písomne doplnil 28. februára 2012 o 8.42 hod., zatiaľ čo verejné vyhlásenie rozhodnutia odvolacieho súdu vo veci samej (o ktorom mal tento právny zástupca vedomosť) sa malo uskutočniť len o 3 minúty na to (28. februára 2012 o 8.45 hod.)), by v konaní úspešná žalobkyňa dosiahla, že by súd prvej inštancie na náhradu trov zaviazal P., ktorá by stále bola účastníčkou konania. Len z dôvodu šikanózneho výkonu práva pôvodnou žalovanou bola v konečnom dôsledku na náhradu trov konania v nie malej výške zaviazaná obchodná spoločnosť, ktorej hospodárske výsledky ani v najmenšom nenaznačujú, že by bola schopná trovy konania nahradiť. Vzhľadom k potrebe vyložiť ust. § 142 O.s.p. v súlade s cieľom občianskeho súdneho konania je nevyhnuté na účely tejto prejednávanej veci ustáliť, že za špecifických okolností, aké nastali v tomto prípade, je možné zaviazť na náhradu trov konania aj účastníka, ktorý z konania postupom podľa § 92 ods. 2 a 3 O.s.p. vystúpil, t. j. pôvodnú žalovanú, ktorá sama zneužila právo na úkor žalobkyne. Nie je možné opomíňať, že P. okrem toho, že v konaní vystupovala ako pôvodná žalovaná, je zároveň jedinou konateľkou a spoločníčkou súčasne žalovaného. Naviac, priznané trovy žalobkyňa vynaložila v čase, keď P. bola účastníčkou konania. Preto odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že náhradu trov konania uložil zaplatiť P..

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie P., ktorá jeho prípustnosť vyvodzovala z § 420 písm. f/ a § 421 ods. 1 písm. a/, b/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), s tým, že dovolanie podáva pre istotu a to napriek tomu, že podľa § 420 C.s.p. dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, o ktorý prípad sa v danej veci nejedná a podľa § 421 ods. 1 C.s.p. dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie záviselo od vyriešenia právnej otázky, uvedenej pod písm. a/, b/, c/ tohto ustanovenia.

4. Žalobkyňa navrhla dovolanie ako procesne neprípustné odmietnuť.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podala osoba, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Najvyšší súd na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C.s.p.) uvádza nasledovné:

6. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.). Dovolateľka vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z § 420 písm. f/ a § 421 ods. 1 písm. a/, b/ C.s.p.

7. Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 ods. 1 C.s.p. nie je v zmysle § 421 ods. 2 C.s.p. prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ C.s.p. Odvolací súd rozhodoval v zmysle ustanovenia § 357 písm. m/ C.s.p. o nároku na náhradu trov konania.

8. Z citovaných ustanovení vyplýva, že prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd rozhodol o náhrade trov konania je vylúčená ustanovením § 421 ods. 2 C.s.p.

9. Pokiaľ dovolateľka odvodzovala prípustnosť svojho opravného prostriedku na základe § 420 písm. f/ C.s.p., tento názor nie je správny. Podľa citovaného ustanovenia dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Zmysel ustanovenia a motivácia zákonodarcu obmedziť prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia sa dá jednoznačne vyvodiť z dôvodovej správy k Civilnému sporovému poriadku: „Predkladateľ obmedzuje možnosť podať dovolanie len na meritórne rozhodnutia (rozsudkové výroky) a z nemeritórnych rozhodnutí len voči tým, ktorými sa konanie končí (odmietnutie, zastavenie a pod.). Dôvodom je dôsledné a koncepčné uplatňovanie princípu mimoriadnosti opravných prostriedkov v tom zmysle, že na ich uplatnenie nie je právny nárok a navrhovateľ musí splniť prísnejšie podmienky prípustnosti.“ Rozhodnutie o náhrade trov konania je v zásade chronologicky posledným rozhodnutím v konaní a neznamená, že sa ním konanie končí, keďže

popri ňom nie je meritórne rozhodnutie. Samotné konanie je už právoplatne ukončené a dovolaním napadnutým uznesením sa riešila len parciálna otázka náhrady trov konania, ktorá už nie je konaním vo veci samej. Dovolací súd teda v tomto prípade nemohol preskúmať napadnuté rozhodnutie a prípadné konštatovanie nesprávneho posúdenia otázky náhrady trov konania zo strany dovolacieho súdu by bolo v rozpore so základnou zásadou vyplývajúcou z Ústavy SR, že štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Prípadný prieskum zo strany najvyššieho súdu by bol postupom kontra legem.

10. Najvyšší súd preto dovolanie P. odmietol podľa § 447 písm. c/ C.s.p. ako procesne neprípustné.

11. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C.s.p.).

12. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.